

KINH TỶ DA SA VẤN

QUYỂN HẠ

Lại nữa, này Đại tiên! Tướng thoái sinh của trời Tứ Thiên vương lại càng nên biết. Nếu đối với người nghèo cùng thì sinh tâm thương yêu, bố thí y phục, các thức ăn uống; đối với người bệnh tật thì bố thí thuốc men theo nhu cầu. Tùy theo thời mà bố thí để trừ nạn khổ rét, trồng cây dọc đường để người qua lại có nơi ngồi nghỉ, đào ao giếng, mương rãnh để dẫn nước cung cấp cho tất cả. Do có lòng tin ưa thích bố thí như vậy, nên người đó kết được duyên lành, lúc lâm chung thân không như bản cũng không gầy ốm, sắc không biến đổi, không có mồ hôi, tất cả bộ phận của thân thể không bị khổ não, tiếng không khàn tắt, bà con thân thuộc đều sum họp đầy đủ, không bị phân chia nên không lo sầu, khổ não, không gặp nạn đói khát, chân duỗi thẳng, không chịu khổ não, luôn được dễ chịu, không bị chướng ngại nên không sầu khổ, các căn không bị hư tổn. Người ấy, tất cả đều đầy đủ an vui, không buồn khổ về cái chết. Nếu khi xả bỏ thân mạng thì tâm thức được an vui, người ấy thấy chúng trời Tứ thiên vương vui chơi trong rừng, khi thấy chúng trời rồi, lúc mạng chung sắc diện tử thi như hoa sen tươi, miệng thoảng mùi thơm, hương thơm đó như mùi thơm của hoa A-ta-bà, các loại hương thơm của hoa theo gió xông ướp tử thi. Lúc đó thần thức của người chết thấy sinh vào trời Tứ Thiên vương, gần gũi với cha mẹ. Thiên phụ đang du hành vui chơi đùa giỡn ở chỗ vui chơi, dục tâm khởi lên, dùng bàn tay phải xoa dưới rốn thiên mẫu. Do việc xoa chạm đó, thần thức liền gá vào trong thai. Sau bảy ngày mới mọc tóc, đầy đủ các tướng trang nghiêm, Thiên đồng tử sinh ra. Khi vừa sinh liền muốn vui đùa ca hát, tất cả đều có thể làm được.

Lại nữa, này Đại tiên! Chỗ ở của chư Thiên nơi cõi Tứ Thiên vương đó có cung điện, đất bằng vàng ròng, đủ loại trang hoàng, đủ

loại màu sắc, chạm trổ sắc sảo. Trong cung điện có hàng trăm ngàn Thiên nữ, trăm ngàn loại cây, cành nhánh trang hoàng đẹp đẽ, có làn gió tùy theo ý muốn chạm vào thân cảm thấy an lạc.

Này Đại tiên! Chỗ ở của Thiên chúng nơi cõi Tứ Thiên vương đó thành, hào bằng phẳng, bốn phương của thành đó bao quanh rộng tám vạn bốn ngàn do-tuần. Đại tiên nên biết, trong rừng đó có châu báu cõi trời dùng làm đèn sáng, dùng tơ lụa mỏng quấn trên thân cây, trên các nhánh cây treo các cờ phướn. Các cây rất mềm mại, chư Thiên nhìn thấy sinh tâm ưa thích. Trong rừng đó các tiếng nhạc hòa hợp như tiếng sáo, tiếng vỗ tay, tiếng tỳ bà như ở trong hang.

Này Đại tiên! Các vị Thiên đồng tử có thể ăn các thứ cơm thơm của cõi trời làm phát sinh sắc hương mỹ vị đầy đủ công đức. Có loại gạo thơm ngon tên là Liên hoa quang, tự nhiên mà chín, ngon như chất cam lộ, các loại sắc màu và mùi vị đầy đủ, thích hợp. Có hai loại mâm đựng thức ăn: Một là mâm bằng vàng ròng, hai là mâm bằng các loại vật báu. Tùy theo sự cần dùng của các vị Thiên đồng tử muốn ăn món gì thì trong mâm ấy hiện ra đủ các món ăn đó.

Lại nữa, này Đại tiên! Lúc ấy trong mâm của vị trời ấy sinh nước Mâu-khư-ly, rồi biến thành hoa tên là A-ta-bà có mùi thơm ngát và nước kia trong mát, uống vào khoan khoái mát mẻ, hương vị của loại nước đó làm cho Thiên đồng tử say mê ưa thích.

Này Đại tiên! Chung quanh cung điện của trời Tứ Thiên vương đó thường có tràng hoa tuyệt đẹp, có nhiều loại hoa đẹp trang hoàng cột cung điện. Dùng những cột này để trang hoàng trong những cung điện bằng vàng quý và kim cương, trên có treo Ta-la-sí-man. Có hàng trăm ngàn cột, giường, tọa cụ trải ra làm trang nghiêm cung điện. Có sáu vạn Thiên nữ đi lại khiến cho cung điện thêm lộng lẫy, những cử động về thân tướng tuyệt đẹp của những Thiên nữ này đều rất khả ái, y phục trời sáng rực làm thân hình họ thêm đẹp, vòng xuyên êm dịu, dáng dấp thùy mị, hương lạnh, sắc đẹp, thân hình mềm mại tương ứng dục tâm, ca múa vui cười thường xuyên không dứt. Có nhiều tiên nữ dáng vẻ thùy mị, từng cặp hòa nhau phát ra âm thanh mỹ diệu hòa cùng tiếng sáo. Cung điện cõi trời đó có đầy đủ những thứ như vậy.

Lại nữa, này Đại tiên! Những cột của thiên cung kia có vàng, báu đan xen lẫn với phước lụa treo rủ xuống khắp nơi. Này Đại tiên! Bốn Đại Thiên vương là Đề-đầu-lại-tra, Tỳ-lâu-lặc-xoa, Tỳ-lâu-bác-xoa, Câu-tỳ-lâu đều hưởng thụ các dục lạc thù thắng. Bốn Đại Thiên vương sống trong cung điện vui chơi ca múa, ngâm vịnh đủ các loại. Họ ăn uống đầy đủ, các căn vui sướng, mong muốn sinh vào nơi vui vẻ tối thắng, tất cả đều được đầy đủ.

Lại nữa, này Đại tiên! Các Thiên đồng tử trong chúng trời của bốn Đại Thiên vương đó, tay dài lớn thẳng không thô không nhỏ, đi lại mạnh mẽ như voi say, đầy đủ sức trượng phu, thân thể mềm mại và đủ các tướng trời. Khi vị trời đó đi thường có hương thơm vi diệu xông tỏa cả một do-tuần.

Này Đại tiên! Các Thiên tử ở cõi trời Thiên vương thọ năm trăm tuổi. Trong thời gian đó, họ không bị chết yểu hay thương tổn, mà thường hưởng thụ mọi thú vui thắng diệu, mở mắt nhìn thấy mọi điều vừa ý. Chư Thiên này có nhiều nơi vui chơi như chỗ Tô-bà-già-đồ-ca, Ca-đàm-bà-ca, Tỳ-ma-la, rừng Quang Minh Trang Nghiêm và Xà-na-ca, đều là những nơi vui chơi đẹp đẽ. Ở những nơi đó có hương thơm tuyệt hảo nên cảm thấy thoải mái: Các Thiên tử đến các chỗ đó rồi, có những bậc cấp bằng vàng bạc châu báu xen lẫn. Bậc thêm vương vấn, đẹp đẽ trang nghiêm gọi là thêm bảo châu. Nơi đó có trăm ngàn Thiên nữ ca hát ngâm vịnh, âm thanh vi diệu, nhạc khí bằng châu báu tự nhiên phát ra âm thanh. Các Thiên tử này thọ hưởng nhiều dục lạc, khi phước đã hết, mạng chung thì có các tướng hiện ra. Trước hết là mất bóng, không nghe mùi hoa, tai không còn nghe tiếng hay của Thiên nữ Ca-lăng-tần-già. Này Đại tiên nên biết! Các vị Thiên đồng tử trong Thiên chúng thường tụ tập trong cung điện trời suốt ngày. Trong cung điện ấy có trăm ngàn Thiên nữ, cây cối sinh anh lạc, có hoa tuyệt đẹp. Trong rừng có đủ tiếng chim như Câu-sí-la v.v... các tiếng chim rừng đều hòa quyện đầy đủ. Tuy nhiên họ không ưa thích, chỉ muốn đi loanh quanh trên đất, y áo dơ bẩn, thân thể nóng bức, sầu khổ, chỉ nhìn xuống mặt đất mà đi, ở chốn hoa nở cũng không ưa thích, thân thường toát mồ hôi, mắt thường ngày mở lớn, đến nay bị nhấp nháy, mọi nơi đều thay đổi như cá bắt

ra khỏi nước bị mặt trời thiêu đốt lẫn lộn trên mặt đất. Các Thiên nữ thấy vậy đều đến vây quanh thương cảm cùng nhau than khóc: “Người chúng tôi yêu mến sao lại đến thế này. Muốn đi đến nơi nào? Thân mềm mại trang sức đủ các loại tuyệt đẹp sạch sẽ, ngực nở, vai rộng, dáng vẻ ngay ngắn thường thích dạo chơi vui đùa mọi nơi mà sao bỗng nhiên nay lại xa lìa chúng tôi, lại rời bỏ cung điện sẽ đi đến nơi nào?”. Những vị Thiên nữ than thở nói kệ:

*Tâm nghĩ các việc lành
Cây trời trang hoàng đẹp
Chỗ bốn đại thiên vương
Nhiều thú vui ăn uống
Có bốn chốn tương ứng
Chỗ đẹp trời phước đức
Nhiều Thiên nữ yêu thương
Hoa rộ lòng lành vui
Bỗng đâu ác vô thường
Khiến bỏ đây mà đi.*

Những Thiên nữ vây quanh như vậy, lớn tiếng la khóc, nước dãi chảy ra, khăn cả tiếng, vừa khóc vừa kể, thật đáng thương. Thiên nữ nói: “Lìa bỏ để sống nơi xa xăm” Lại dùng tay phải cầm hoa rải lên mình Thiên tử ấy mà nói: “Hãy sinh về cõi lành, làm vua ở cõi lành, hưởng đến cõi người mà đi, sinh nơi có phước, hãy tin tưởng mà đến đó, phải biết rằng thân Thiên tử này là như vậy”. Thiên tử sắp chết nghe vậy suy nghĩ tự biết mình sắp chết nên rất sầu khổ, toàn thân đốt nóng, do nóng bức bách nên thân bị tiêu chảy như giọt nước. Thi thể đó ở trong mồ tiêu rã hư hoại, thân thể khô héo, khi có gió thổi đến, phân chia thành ngàn phần như bụi trần bay khắp trong hư không. Từ cõi trời ấy sinh xuống muốn thọ thân người nên thấy cha mẹ ở cõi Diêm-phù-đề hòa hợp, hoan hỷ vui thích, liền nhập vào thai tạng. Vừa mới thọ sinh vào thai mẹ, mẹ liền có những hiện tượng như vui cười, muốn được ăn ngon, không thích ăn thịt, thích mặc y phục sáng sủa như y phục màu đỏ, thích nơi tụ họp đông người, đối với anh em thì đặc biệt thương mến, dù bụng mang thai

con nhưng không thấy khó chịu, miệng không chảy nước dãi, lại không có tâm ác, không bao giờ bị bệnh khi đang mang thai, tay chân đều mạnh khỏe. Sau khi sinh ra, đứa bé trai ấy thân thể đoan nghiêm đẹp đẽ, ai thấy cũng thương mến. Đứa bé khi lớn lên, nghe nói về Tứ Thiên vương thì vui mừng, tu hành bố thí, uống rượu không để say, tâm thường sáng suốt, thân thể mập mạp, tươi nhuận, luôn xông ướp các loại hương thơm vào thân, ưa thích nơi vui đùa ở trong rừng, tâm nhiều dục nhiễm, thích thân cận với nữ giới, luôn luôn ăn uống ưa thích loại hảo hạng, thường thích ca hát, thân thể tươi nhuận, không trắng không đen, mắt như Tỳ-lưu-ly sinh.

Đại tiên nên biết! Bốn Đại Thiên vương khi sinh xuống làm người, tánh vốn như vậy. Vì ở cõi trời bốn Đại Thiên vương đã luôn huân tập các tướng như vậy.

Lại nữa, này Đại tiên! Nếu có chúng sinh nào với lòng tin thanh tịnh, xa lìa sát sinh, tu hành bố thí, xa lìa trộm cắp, rồi dùng Khư-đà-ni, Bồ-xà-ni, Thực-lê-hà, Châu sa, những vật cần dùng khác như y, áo, của cải, châu báu, vàng bạc để bố thí và với lòng tin vui hoan hỷ, dùng các loại hoa dâng cúng, lễ lạy chùa tháp, bố thí cúng dường, thì khi chết, thân không bị thối rữa, mọi ô uế đều không có, tâm sinh vui mừng tự nhớ nghĩ về việc lành đã làm nên khi sắp chết hiện ra những tướng như: Sắc mặt tựa màu hoàng kim, sóng mũi chẳng xẹp gãy, tâm không loạn động, cổ không bế khí, không khô khè, không hỗn hển, thân không nóng bức, các căn không bị hư hoại, gân cốt máu huyết lưu thông, thân không khổ não, nằm yên không xoay trở, không vỡ tiếng.

Này Đại tiên! Chúng sinh đó hoặc do bệnh nóng mà chết, hoặc do trúng độc mà chết, hoặc do ham thích hoa mà trèo lên cây bị rơi xuống mà chết, hoặc do ăn thức ăn ngon không tiêu mà chết. Những người đó khi sắp xả thân ngũ ấm thì thức bên trong đã thấy cung điện trang nghiêm của trời Tam Thập Tam có các loại châu báu, vàng bạc, kim cương. Ở giữa mỗi nơi xen lẫn nhiều thứ báu tạo thành hình cá vàng, hình ma-già-la trang hoàng cửa cung điện, trên cửa treo cờ vàng, có các loại nhạc cụ chạm nhau vang lên âm thanh thật hay làm cho tâm vui thích. Lại có rất nhiều loại cảnh tượng ứng

với cây đẹp trang hoàng trong rừng như cây Ưu-đô-ca-ta la, chiên-đàn, mật thơm dùng làm bùa lên mặt đất. Những bức họa bằng tơ lụa màu vàng, trần châu trắng, treo khắp trên cây, mặt đất mền mại, luôn luôn được trang hoàng, lúc nào cũng sạch, có các vàng trải khắp mặt đất. Ánh sáng châu báu cõi trời tỏa ra dùng làm đèn. Phần nhiều Thiên nữ, chỗ ở của họ ánh sáng trang nghiêm thường tấu lên nhạc trời âm thanh tuyệt diệu, dưới khuỷu tay trang nghiêm, trên ngực có mang anh lạc, ở cổ có đeo một nửa anh lạc, cổ tay đeo vòng, ngón tay có nhẫn và tai có hoa tai. Những Thiên nữ xinh đẹp với trang sức đủ loại như vậy. Đại tiên nên biết, trong chúng chư Thiên ở cõi trời Tam Thập Tam, Thiên tử ở nơi đó vui chơi thọ hưởng khoái lạc, thọ hưởng sự hành dục khi đi trong rừng cây. Do vui chơi nơi ấy nên tâm sinh ưa thích, thần thức kia với phước đức thấy các Thiên tử và Thiên nữ ở cõi trời đó cùng ngồi một nơi, nên tâm sinh yêu mến liền nhập vào thai tạng, như sợi tơ xuyên qua viên ngọc kéo ngọc đi theo, không sinh vào đường khác. Ngay lúc đó, trong tay Thiên mẫu sinh ra nụ hoa, Thiên nữ thấy như vậy rồi tự biết đã có hài nhi, liền đem hoa trao cho Thiên phụ, nói: “Nay chàng đã có con, nên vui lên!”. Thiên phụ thấy rồi, niềm vui càng thêm lớn, biết chắc vợ mình sẽ sinh Thiên tử. Thiên phụ và Thiên mẫu lòng sinh vui. Sau khi sinh tròn bảy ngày, Thiên đồng tử tóc dài xoắn tròn, sạch sẽ không dơ, có đầy đủ y phục. Khi vị Thiên tử ấy chưa sinh, trong vòng bảy ngày đó nhớ nghĩ thế này: “Ta từ chỗ đó chết rồi sinh đến nơi này, những người đó là cha mẹ ta, ta đã từng làm điều lành đó”. Nghĩ nhớ như vậy rồi sinh lòng vui mừng khôn xiết, sinh lòng vui mừng rồi thì liền phát dục, mà có dục tức là si. Với dục lạc ấy, từ xa trông thấy cung điện, nơi vui chơi cõi trời. Thấy vậy rồi mong muốn được thác sinh lên đó, nên liền đi đến chỗ vui chơi ấy như voi say. Cánh tay Thiên tử sưng như vôi voi tròn mà dài, ngực bằng phẳng, cánh tay sắc vàng, phần trên và phần dưới thân thì thô, phần giữa thân thì tế, khi đi thì an tường, eo như cung, xương sống thẳng, hai vế tròn tựa như thân cây chuối, khéo biết pháp cõi trời, râu tóc cắt ngắn, hương trời thật thơm, móng tay, móng chân màu hồng, thân thể sạch thơm, không cần trang điểm, dùng cái không bệnh khổ của cõi

trời trang nghiêm thân, thân có hương lành mặc áo trời đẹp, sắc tướng tuyệt đẹp, hoa trời trang nghiêm. Ở trong cung điện, dần dần vị này dạo khắp nơi ấy, thấy có Thiên nữ không chồng. Khi họ thấy Thiên đồng tử mọi người đều đến vây quanh thưa: “Thánh tử, hãy đến đây, Thánh tử, hãy đến đây, cung điện này là của ông, chúng tôi không có chồng. Từ lâu chúng tôi đã bỏ chồng, chỉ có một mình đồng tử. Nay chúng tôi còn đầy đủ nhan sắc, trẻ đẹp xin dâng cúng bình sữa như bình vàng, gương mặt như hoa sen hồng đang nở, thân như điện chớp trong mây, dễ thương vừa ý. Chúng tôi là Thiên nữ, nay muốn xin được hiến dâng hầu hạ. Đây là chốn vui chơi vườn cây Ba-ly-da-đa-câu-chỉ-đà-la-câu-la-bà-ca có nhiều cành nhánh mềm mại đẹp để điểm tô vẻ đẹp. Có sáu vạn Thiên nữ cùng vui chơi trong đó để hầu hạ Thánh tử ở các cung điện khác, cũng đều có đầy đủ. Nơi ấy có nhạc cụ như đàn tỳ bà, trống, sáo v.v... đủ loại âm thanh. Các thứ trang nghiêm của cõi trời tự nhiên xuất sinh nơi tòa sư tử. Vị Thiên tử đã thấy đủ loại trang nghiêm, có lọng báu che như lúc vua lên ngôi nơi tòa sư tử. Vị Thiên đồng tử ngồi nơi tòa sư tử cũng vậy. Khi Thiên tử ngồi rồi, những nhạc cụ vang lên âm thanh khả ái vang đi khắp nơi xướng lên: “Người lành này từ cõi Diêm-phù-đề do làm phước đức nên sinh đến nơi đây”. Trong cung điện của trời có tiếng nói với các Thiên nữ: “Các người hãy mau đến đây, hãy mau đến gần chỗ này đàn hát ca múa vui chơi làm vui Thiên tử này, người này đã tạo các căn lành trong cõi người”. Âm thanh ấy phát ra rồi, ở trong rừng cây kia, sáu vạn Thiên nữ hai tay cầm hoa, dùng hương tốt trang điểm, mình mặc y phục trời tuyệt đẹp gọi là y Đầu-cư-la. Y phục ấy nhẹ, mỏng, châu báu hảo hạng làm kiềng đeo chân phát ra tiếng kêu hay. Những Thiên nữ như vậy đến cận kề Thiên tử để hầu hạ cung dưỡng. Những Thiên nữ đoan chánh vừa ý như trăng mới mọc, gương mặt tựa hoa sen, hương thơm như hoa A-ta-bà. Những Thiên nữ này đến gần gũi đồng tử nói: “Thưa Thánh tử, chúng tôi có các vật cần dùng xin cung phụng, tùy ý Thánh tử sử dụng”. Đồng tử này tự có năng lực căn lành tập hợp nên được hưởng phước đức. Vì thế hôm nay ở đây hưởng thụ những lạc thú ở cõi trời.

Này Đại tiên! Thiên tử và các Thiên nữ đó cùng nhau dạo chơi

trong các khu vườn rừng Hoan hỷ, rừng Chúng tạp ở cõi trời Ba Mươi Ba, như vườn Bạch y trên đá có ánh sáng rực rỡ, trong rừng Ta-tỳ-đồ, ao suối Khư-la-khư-la, Đà-đà-là-ca, vườn rừng A-tra-bà-ca có hoa Ba-ly-da-đa-câu-chỉ-đà-la màu sắc tuyệt đẹp. Ở những nơi vui chơi như thế mát mẻ, vui vẻ đệ nhất. Nơi đó không có gió độc thổi mạnh. Ở trong rừng đâu đâu cũng có bao nhiêu là loài chim hót rất hay, lại có nhiều hoa quả cõi trời hương thơm ngào ngạt với các loại ngọc như tỳ-lưu-ly, ngọc mâu-ta-la và mã não v.v... dùng làm đèn chiếu sáng. Lại có các loài ong và đủ các loài chim có tiếng hót tuyệt diệu như đục túy, câu-xí-la v.v... Lại có các loài chim như chim cánh vàng có lông cổ màu xanh, tô điểm xen lẫn trên mình bằng châu báu tuyệt đẹp như tỳ-lưu-ly, có nhiều tiếng hót vi diệu, lại có những tiếng hót của chim Ta-đà-ly thật hay. Trong rừng đó có nhiều loài hoa đủ màu sắc xen lẫn làm đẹp mặt đất. Ở đó, Thiên đồng tử thọ hưởng dụng lạc.

Lại nữa, này Đại tiên! Ở nơi cung điện cõi trời Ba Mươi Ba, có ao nước trong mát vi diệu như mặt trăng, đầy đủ tám công đức thanh tịnh. Lại có hoa sen trăm cánh đẹp đẽ nở ra tươi thắm. Ở bên bờ ao, cây báu trang nghiêm, hoa rơi khắp mặt đất. Nước công đức vi diệu như vậy, Thiên tử, Thiên nữ cùng nhau vui chơi trong ao mát đó, tâm ý thỏa thích. Nếu cần ăn thì có đủ loại thức ăn báu hiện ra trong mâm, tùy theo nhu cầu đều có đầy đủ. Ao thức ăn có loại sắc hương tinh khiết như hoa sen trắng, hoa sen đỏ, các sắc như tuyết, đủ loại sắc hương. Các Thiên nữ rót rượu, giăng màn cung phụng Thiên đồng ăn uống no đủ, an ổn tiêu hóa liền, không có ba vị cay, chua, đắng. Người ăn uống như thế, có năng lực vô thượng của trời gọi là cam lồ. Các loại thức ăn đều chứa trong mâm tùy theo nghiệp lực mà có được.

Đại tiên nên biết, nếu người bố thí với tâm cấu bẩn thì bị quả báo như vậy, cùng một loại thức ăn trên mâm mà khi ăn có nhiều màu khác nhau, có người thấy màu đỏ, có người thấy màu vàng, có người thấy màu đen. Báo thân thì thành đều cùng một loại sắc nhưng thức ăn trong mâm có khác nhau. Như vậy Đại tiên! Nếu người bố thí rồi mà sinh hối tiếc thì do nghiệp đó mà được quả báo màu sắc

của thức ăn không ngon.

Lại nữa, này Đại tiên! Cõi trời Ba Mươi Ba còn có chỗ vui chơi, nơi đó gọi là Thi-lợi-sa-cám, có đủ loại cây cối, hoa lá tươi đẹp, có trăm ngàn loài cây cối trời chen chúc. Ở đó thanh tịnh như pha lê, trong suốt mềm mại, lại có đầy đủ các loại cây cối hoa quả cõi trời. Nơi chốn như thế, người chẳng ham muốn thì an trú ở nơi thanh tịnh Thi-lợi-sa-cám, còn những Thiên nữ thì không ở nơi vui chơi Thi-lợi-sa-cám thắng diệu. Tất cả rừng cây thường có hoa đẹp, rừng hoa như vậy, thường có chư Thiên giảng thuyết trong đó.

Đại tiên nên biết! Hàng Thanh văn của ta, người đứng đầu trong hàng đệ tử như là Trưởng lão Già-bà-ba-đế sinh trong dòng họ Bà-la-môn, tâm an trú thiền định, tâm từ tâm bi, mở mắt thì an trú vào Tam-muội tâm từ tâm bi trong suốt bảy ngày hơi thở không ra không vào. Đại tiên nên biết! Khi nhập vào Tam-muội Từ rồi, nếu muốn gió thì có gió thổi, nếu không cần thì thôi. Khi kiếp tận hỏa đốt cháy, mặt đất thành một ngọn lửa, thì thân đó không bị thiêu đốt dù bằng hạt cải, hoặc núi Tu-di có đè trên từng bộ phận cơ thể thì bộ phận đó sẽ đứng yên không lay động. Hoặc sức độc mãnh liệt của hai Long vương ác độc là Nan-đà và Ưu-bà-nan-đà phun hơi có thể làm cho núi Tu-di lay động. Sức độc như thế có thể làm cho nước bốn biển lớn thành vị mặn, nhưng sức độc mãnh liệt của hai Long vương như thế không thể làm hại năng lực Tam-muội của Già-bà-ba-đế.

Lại nữa, này Đại tiên! Khi Trưởng lão Già-bà-ba-đế dạo chốn vui chơi Thi-lợi-sa-cám, các Thiên nữ tâm nhiệm dục nên thấy Trưởng lão Già-bà-ba-đế liền sinh lòng tin yêu, đem hoa Mạn-đà-la ở cõi trời, hoa Xa-ca cõi đời tung rải cúng dường, chấp tay cung kính. Lại nữa, ở đó có các Thiên tử ở cõi trời Ba Mươi Ba vây quanh, dùng cơm trời, cam lồ trời cúng dường đầy đủ cho Trưởng lão Già-bà-ba-đế. Trong mỗi ngày thường cúng dường như thế. Tôn giả Già-bà-ba-đế dạo chơi trong rừng cây, cành nhánh lay động vì các Thiên tử thường diễn thuyết những bộ loại kinh văn như Phúng tụng, Tự thuyết, Nhân duyên, Bản sự, Bản sinh, Phương quảng, Vị tăng hữu, Tỳ-nại-da, Luận nghị, Thí dụ, khiến cho các Thiên tử nghe rồi vui vẻ

sinh lòng tin tưởng. Ở nơi cung điện rất đẹp cõi trời, ngôi thiên, đọc tụng, kinh hành, nghỉ ngơi cũng lại đến nơi vui chơi Thi-lợi-sa-cám để dạo chơi.

Lại nữa, này Đại tiên! Cõi trời Ba Mười Ba có Thiên pháp đường, là nơi chư Thiên tụ tập. Đại tiên nên biết! Pháp đường này có tám vạn bốn ngàn cột, toàn làm bằng vàng ròng, kim cương báu, ma-ni xanh, Ca-la-bà, mã não v.v... cùng với lõi chiêm-đàn thẳng diệu, bên trên lại vang tiếng kêu thật hay, mặt đất phủ bằng cát vàng. Đại tiên nên biết! Thiên pháp đường treo phướn lụa cõi trời rủ xuống, dựng cờ báu treo phướn ở trên. Lại có những tiếng nhạc như đàn cầm, đàn sáo, đàn tranh, tiếng sáo, trống lớn trống nhỏ, tiếng vỗ tay, tiếng thổi kèn, tiếng tiêu đủ các âm thanh tuyệt vời. Tay của Thiên tử, Thiên nữ như hoa đẹp, mềm mại, tròn như lõi cây, cùng nắm tay nhau sinh lòng vui thích, miệng thường mỉm cười. Thiên tử và Thiên nữ hưởng lạc như thế. Đại tiên nên biết! Thiên pháp đường đó thường có nhiều chư Thiên đến hội họp, đất nơi đó có nhiều loại châu báu xen lẫn, mặt đất bóng sạch như tỳ-lưu-ly, trơn láng không cấu bẩn như gương, có nhiều loại hương hoa của trời, đủ loại hương bột, không còn ruồi muỗi côn trùng, gió thổi khắp nơi, không có ngủ nghỉ, biếng nhác uốn mình. Thiên pháp đường ấy có gió thổi qua các khung cửa, tường vách của lâu đài được họa vẽ bằng những hoa văn hình cong như nửa vầng trăng, tựa như mắt trâu, lưới trời phủ khắp, cửa đẹp rộng lớn, có gió mát tràn hoa báu trang nghiêm, hương thơm ngào ngạt của các loài hoa đẹp tỏa khắp, có vô lượng trăm ngàn Thiên nữ ưa thích vui đùa mà không hề có tật xấu ganh ghét, tranh cãi v.v... thương yêu nhau bên chắc, diện mạo trong sáng như vầng trăng. Theo cách trang điểm của Thiên nữ là dùng hương màu sắc rực rỡ để xoa lên mặt, các Thiên nữ cùng nhau ngâm vịnh vua đùa. Đại tiên nên biết! Bốn góc của bốn phương Thiên pháp đường đó có bốn mảnh đất rộng lớn, có nhiều rừng cây, mây phủ dày đặc. Ở chỗ vui chơi có nhiều loài hoa. Rừng cây ấy rộng lớn đến trăm do-tuần, ở đâu cũng đều thẳng tắp, có hoa sen vàng và nhiều loài hoa rải khắp mặt đất, lại có nhiều tiếng ca ngâm vi diệu, có nhiều cây như là Cư-ca-na-đa, Ba-lợi-da-đa, Câu-tỳ-đa-la, những loại cây ấy

đâu đâu cũng có, dùng để trang nghiêm.

Lại nữa, Thiên pháp đường đó, tất cả những vật trang hoàng đều bằng những khối như vàng, kim cương, ngọc ma-ni xanh, ngọc Ca-la-bà. Lại có ngọc pha lê, ngọc tỳ-lưu-ly v.v... không có chủ nhân chẳng có người giữ. Có nhiều kho tàng tài vật vàng bạc châu báu. Tất cả những tài vật và tất cả khối báu đều dùng để trang hoàng chỗ Thiên pháp đường. Các khối báu đó có nhiều màu sắc dùng trang nghiêm. Chung quanh Thiên pháp đường có trăm ngàn chỗ vui chơi, không nóng bức. Nhiều loại y phục để trang sức ở đó.

Lại nữa, này Đại tiên! Trời Ba Mươi Ba ưa dạo chơi, ở chỗ vui thú, tất cả đều đến tụ tập ở Thiên pháp đường để vui chơi.

Này Đại tiên! Cung điện Thiên kiến của trời Ba Mươi Ba trong sáng như gương, có nhiều hương hoa treo rủ xuống. có ngàn Thiên nữ trang sức thật đẹp du hí vui chơi, mắt liếc nhìn quyến rũ làm rung động đấng mày râu giống như sóng dữ, đi trong hư không, thân thể trang điểm bằng các loại hoa. Cung điện Thiên kiến trang hoàng như vậy, bên trong cung điện có nhiều bình châu báu, dây chuông rèm màn phát ra âm thanh thật hay để trang nghiêm, hoặc có ngựa, voi đi lại trong cung điện, mỗi bước chân giẫm đạp lên đất tung lên bụi vàng. Ở đó có nhiều Thiên nữ xinh đẹp, thân đeo ngọc báu sắc đỏ rực rỡ, hoặc đánh kêu ra tiếng, hoặc ôm, hoặc đeo ở y áo làm cho ngọc báu ở nơi vui chơi đó thêm phần kỳ lạ.

Lại nữa, này Đại tiên! Cung điện Thiên kiến có sáu vạn cột đều bằng vàng ròng tốt cõi trời, dùng báu tỳ-lưu-ly và kim cương làm đầu của cột và xen kẽ các loại báu khác. Trong cung điện có các loại nước thơm, lá thơm, trầm thủy và các loại hương xông. Thiên vương Đế thích ở nơi đó, có trăm ngàn Thiên nữ vây quanh. Thiên vương Đế thích tay cầm ngà kim cương ở tại điện báu ấy vui chơi đùa giỡn.

Này Đại tiên! Thiên vương Nhân-đà-la ở cõi trời Ba Mươi Ba có sức mạnh bằng chín ngàn con rồng. Cánh tay của vua Đế thích như vòi voi trời, thân thể như vàng sạch bóng, hình thể cân đối, phần trên tế, phần dưới thô. Gân cốt trong thân không lộ bày, thân thể vững chắc, tóc lông đều xoáy tròn sạch sẽ. Thân có ánh sáng, y phục

dài rộng. Thiên vương Nhân-đà-la sáng tác thích luận có thể phá sự tranh luận, có vô lượng trăm ngàn Thiên tử thường theo hầu cận, theo dạo chơi trong cung điện vườn trời và các nơi vua vui chơi, dây vàng buộc thân, chuỗi anh lạc, hoặc nửa chuỗi anh lạc tuyệt đẹp trang nghiêm ở ngực, thân thể rất đẹp, không lớn không nhỏ, lưng eo, đùi vế cân đối, thường ăn cơm trắng, uống nước cam lồ. Trăm ngàn Thiên nữ mắt nhìn long lanh, mày mặt đoan trang. Họ có con voi say tai quạt ra gió, tiếng gió thật hay.

Lại nữa, này Đại tiên! Thiên vương Nhân-đà-la mạch trong thân không hiện, hơi thở thơm tuyệt diệu như mùi hương hoa, giọng nói hòa dịu. Đại tiên nên biết, hương lành trong thân Thiên vương thoảng ra, nếu như voi trắng của cõi trời phát dục mãnh liệt thì khi nghe được mùi hương trên thân vua, liền tỉnh lại ngay.

Lại nữa, này Đại tiên! Mức cao thấp của thân vua Nhân-đà-la giống như chư Thiên khác cõi ngựa cao phi rất đẹp. Nếu đem so sắc thân của vua đó với tượng vàng thì tượng vàng sẽ mờ nhạt.

Bấy giờ, Đại tiên Tỳ-da-sa thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Hy hữu thay Thế Tôn! Thiên vương Đế thích Nhân-đà-la thật là tối diệu như Thế Tôn, đã giảng thuyết thánh pháp đầy đủ không khác.

Phật dạy:

–Này Đại tiên! Ông đã dựa vào nghĩa gì mà khen ngợi như thế vì thân này là vô thường.

Thiên vương Nhân-đà-la mà nghe nói hiếm có thì sinh tâm lo sợ. Ví như đứa trẻ khéo tay dùng đất sét để nặn thành hình con người, loài vật v.v... rồi gắn những lá và râu hoa ở bên ngoài, dùng các màu sắc để vẽ lên làm thành số đông binh lính, dùng cây làm dụng cụ khắc họa, như cây thì tô vẽ thêm hoa, chẳng bao lâu thì hoa héo tàn. Giống như dùng tim đèn để trong lò, dùng lửa đốt thì có ánh sáng. Thân Đế thích cũng như vậy. Đại tiên nên biết, A-nê-lâu-đại được cha mẹ sinh ra có năng lực mạnh, Thiên vương Nhân-đà-la cũng có sức lực của thân, A-nê-lâu-đại thân lực được cha mẹ sinh ra mạnh mẽ.

Lại nữa, này Đại tiên! Hôm nay ông hãy xem năng lực thân

thông của A-nê-lâu-đại. Nghe nói như vậy, A-nê-lâu-đại tâm liền nghĩ: “Như Lai thêm sức mạnh cho ta”. Nghĩ như thế rồi liền nhập Tam-muội, nhập Tam-muội rồi thân như hoàng kim, liền được thân vua cõi trời đội mũ vàng đẹp đẽ như màu hoàng kim biển. Từ trên đầu có châu báu rủ xuống đến mắt, làm lay động, va chạm nhau, bụi tóc xanh như ngọc, thân thể tươi nhuận, có ánh sáng thù thắng. Mắt như tỳ-lưu-ly tuyệt đẹp của cõi trời, màu xanh biếc. Lại có châu báu như báu ma-ni màu xanh, báu Ca-la-bà, báu nhật châu v.v... để trang điểm cánh tay. Dùng năng lực biến hóa mà thân được như vậy. Lại tỏa ra hương cõi trời, xông khắp đại chúng. Đại tiên Tỳ-da-sa thấy thân đó rồi lòng rất rung động liền đứng dậy chấp tay cung kính cho là ít có, lớn tiếng xưng lên: “Lạ thay! Lành thay! Có gì sướng bằng, ta được thân người thật là chẳng uống. Hôm nay ta gặp được Như Lai là bậc Nhất Thiết trí, tương xứng với lời giảng dạy khiến cho ta được thấy nghe pháp nay chưa từng thấy như vậy”.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn hỏi Đại tiên Tỳ-da-sa:

–Ý ông thế nào? Thân của Thiên vương Nhân-đà-la và thân của Trưởng lão A-nê-lâu-đại, hai thân như vậy, thân nào hơn?

Đại tiên Tỳ-da-sa thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu đem thân của Thiên vương Nhân-đà-la mà so với thân của Trưởng lão A-nê-lâu-đại thì không bằng một phần trăm, cũng không bằng một phần ngàn. Thân sắc của Trưởng lão A-nê-lâu-đại hoàn hảo hơn.

Đức Như Lai dạy:

–Này Đại tiên! Đúng vậy, chớ vui mừng. Vì người đã tạo phước đức phát nguyện như thế nên được thân đó.

Khi ấy, đại chúng của Đại tiên Tỳ-da-sa sinh lòng vui mừng, thưa Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nguyện xin Thế Tôn vì chúng con mà giảng về cõi trời Ba Mươi Ba.

Đức Phật dạy:

–Này Đại tiên! Thiên hậu đệ nhất của Thiên vương Đế Thích ở cõi trời Ba Mươi Ba tên là Xá-chi. Bà ấy ở rừng Hoan hỷ có trăm ngàn Thiên nữ hầu hạ, có đủ các loài hoa nở phát ra ánh sáng tập

trung tại thân bà, má như cánh sen hồng, môi như như quả tần bà vàng. Bà ấy mặc y phục mịn màng tươi sáng nhất, an nhiên ngao du chỗ vui chơi trong rừng, dùng các thứ trang điểm của cõi trời để trang điểm; dùng vòng xuyên báu bằng ngọc kha của trời đeo vào tay, lại dùng chuỗi anh lạc hoặc nửa anh lạc để trang điểm nơi thân. Chân đeo xuyên báu, vòng xuyên có tiếng vi diệu. Bà ấy du hành như vậy trong rừng Hoan hỷ có đủ loại âm nhạc. Gò má bà ấy rộng. Hoa đẹp rải đường đi, dưới rốn có lớp lông tơ. Quần bằng cát báu khi đi phát ra âm thanh, mắt xanh mở to sáng đẹp, tóc đen mà dài lại xoáy tròn, mũi cao mà thẳng. Bà ấy bỏ hẳn những thói xấu sân hận, ganh tỵ tranh cãi, cũng không giận hờn nhăn nhó gắt gỏng, thân không lỗi lầm.

Đại tiên nên biết! Thiên hậu Xá-chi say mê ân ái. Núi Thắng-di-lâu là nơi đẹp nhất. Núi ấy rộng dài có nhiều rừng cây, cành lá rậm rạp che khuất ánh sáng, tâm sinh ưa thích, gió nhẹ thổi hoa đưa hương thơm lan khắp, rồi chạm vào thân phu nhân. Thân hình phu nhân Xá-chi không cao không thấp, không mập không ốm, gương mặt tuyệt đẹp như hoa sen nở, miệng thoảng ra hương thơm vi diệu, nói năng khéo léo tăng trưởng hạt giống Phật.

Đại tiên nên biết! Tất cả chư Thiên ở cõi trời Ba Mươi Ba, thân thể đều thơm, không bệnh tật, ưa du hành ở nơi vui chơi hay ở các cung điện.

Lại nữa, này Đại tiên! Thọ mạng của trời Ba Mươi Ba là một ngàn tuổi. Đến khi sắp lâm chung ở cung điện đó vốn chưa từng có năm tướng xuất hiện. Nên biết năm tướng là: Nơi ao hồ nước trong mát giống như pha lê, mát lạnh, có gợn sóng, có nhạc, có gió nhẹ thổi. Nơi ấy có đủ loại cành hoa. Vị sắp chết ấy lúc vào hồ rồi, mồ hôi toát ra. Thấy mồ hôi toát ra như vậy rồi, tâm sinh, nghi ngờ, lo nghĩ liền nhảy lên khỏi nước, chạy thẳng vào rừng cây. Các Thiên nữ thấy vị ấy chạy, cùng chạy theo sau. Vị trời ấy dừng ở dưới cội cây, các Thiên nữ buồn rầu nghẹn ngào than thở: “Hôm nay sao Thánh tử bỏ chúng tôi mà một mình đứng đây? Ở đây có gì vui?”.

Thiên đồng tử đó dùng lời thăm thiết nói với các Thiên nữ: “Trên đầu ta từ trước đến nay chưa từng có chất nhờn bắn toát ra”.

Nói như vậy xong thì ở dưới hai nách liền toát ra mồ hôi. Các Thiên nữ thấy mồ hôi toát ra như vậy liền bỏ đi xa. Vị Thiên tử này thấy Thiên nữ bỏ đi nên lòng lo sợ, hơi thở hỗn hển tâm thêm nhiệt náo. Vì nóng bức nên tràng hoa trên đầu chưa từng thấy úa mà nay héo tàn, thế rồi y áo chưa từng bẩn nay đã nhơ nhớp, lại không còn ưa thích chỗ nằm của cõi trời nữa. Các Thiên nữ thấy hiện tượng như thế liền nghĩ: Tướng chết của Thiên đồng tử này đã hiện ra, sắp bị hủy hoại và biết rằng vị ấy chắc chắn chết. Vì nghe mùi hôi không chịu nổi nên đứng xa rồi thương xót than thở, nghẹn ngào: “Mới lúc nào đây thân trời mịn màng tuyết vời cùng đi trong rừng nơi vui chơi đùa giỡn ở cõi trời Ba Mươi Ba này. Ở nơi ao hồ đó có chim uyên ương. Nơi rừng Hoan hỷ ở Thiệu pháp đường có nga vương, uyên ương; nước ao Mạn-đà-kỳ thơm, tinh khiết, có nhiều rừng gọi là cây biến hương (Tượng trần ba lê da đa câu kỳ đa la), ở trong vườn vui chơi có nhiều ong mật, ở trong rừng tạp đủ loại dùng để trang nghiêm, thường dạo chơi nơi đây, hôm nay bỗng nhiên bỏ ta đi nơi nào? Năm tướng suy hủy hoại đã hiện là sắp chết”. Các Thiên nữ than khóc như vậy, rồi lại càng than khóc nhiều hơn. Thiên đồng tử nghe thấy than khóc, tâm bị hủy hoại, càng thêm lo sợ, thân liền phát nhiệt, mắt bị loạn thị, như đi trên đường lạc mất bạn đồng hành, cũng như người buôn trên biển bị chìm thuyền, như người đánh mất châu như ý, tâm ý áo não quệt chân trên đất, như ngọn gió mạnh có thể làm sụp đổ góc núi, gió lớn vô thường đã làm cho Thiên tử ngã xuống cũng như vậy. Thân Thiên tử nóng bức đi vòng vòng trên mặt đất như rồng con bị Kim sí điều cấp đi sinh sợ hãi liền gồng thân chống lại. Vị Thiên tử liền chấp tay hướng về Thiên nữ nói: “Nay ta bị nóng bức, các nàng hãy đến đây, hãy đến đây, có thể dùng tay xoa bóp cho ta được mát lại”. Thân nóng bức, tâm bồn chồn muốn được như vậy, cả thân tâm đều chịu khổ não. Các Thiên nữ trong lòng bị sầu khổ thiêu đốt chỉ đứng xa nhìn lại thương xót lo buồn mà không dám đến gần, không xoa bóp và không tiếp xúc. Các Thiên nữ trong rừng cây cầm các hoa lá giơ tay từ xa đặt trên tim Thiên đồng tử và nói: “Nay Thiên đồng tử đã hết phước đức cõi trời nguyện cho Thiên tử mau sinh về thế gian”. Nghe lời nói của Thiên

nữ, Thiên đồng tử biết chắc chắn phải chết liền thét lớn: “Sao lại khổ vậy? Cõi trời Ba Mười Ba này chính là chỗ ác. Nơi chốn vui chơi đầy đủ những thứ trang nghiêm, cung điện đẹp nhất, thọ hưởng các thú vui. Có nhiều Thiên nữ dùng đủ loại ái nhiễm ràng buộc tâm ta, bỗng nhiên hôm nay các Thiên nữ đứng từ xa bảo ta sắp chết, và nói: “Nguyện cho Ngài chết rồi sinh vào thế gian”. Vị Thiên đồng tử suy nghĩ lời nói ấy, động thân muốn đứng dậy, càng đau khổ hơn, khóc lóc: “Khổ thay, mới hôm nào rừng cây Hoan hỷ và rừng nhiều loại cây, trên tảng đá Bạch y, ngồi vui chơi. Mới ngày nào ở Thiệu pháp đường, Ba-lưu-sa-ca, Ba-lợi-da-đa, Tỳ-bà-xà, Mạn-đà-kỳ-ni-đại-ba-lưu-sa-ca, những cung điện như thế là cung điện đẹp nhất, cửa ngõ kiên cố, tất cả đều tụ tập, nhưng hôm nay tôi bỗng nhiên rời bỏ cung điện cõi trời này, không được tự do mà rời khỏi nơi này”. Trời Ba Mười Ba thọ mạng sắp hết nên đối với cung điện của mình không còn thấy nữa, chỉ thấy Thiên nữ cúi đầu, lấy tay lau nước mắt ràng rụa trên mặt. Thiên tử sắp rời khỏi cõi trời liền nói: “Hôm nay tôi sắp vào đường chết. Mới ngày nào các người là những người thân yêu của ta, sao lại không chuyện trò với ta, nay ta sắp đi vào con đường dài sinh tử. Những người yêu hãy mau đến ôm vào cổ ta. Ta từ nay không còn gặp lại các người nữa. Các người cũng vậy, không còn gặp ta nữa. Nơi cõi trời này sao lại ác lắm vậy? Nghiệp quả đã hết, mờ mịt không còn thấy được. Sao cõi trời Ba Mười Ba này khi sắp bỏ, tất cả đều trống vắng? Sao cõi trời Ba Mười Ba này đâu không có nhạc trời, tiếng vỗ tay, mà hôm nay ta lại không nghe tiếng? Mới hôm nào đây trời Ba Mười Ba này có trời Càn-thát-bà dễ thương đệ nhất, thiên sắc trang nghiêm, kim cang kim địa. Thiên vương Đế thích ngàn mắt có những phước đức gì mà chúng sinh tập trung đến để được thấy? Nào là hoa Ba-lợi-da, hoa Câu-tỳ-la và các tràng hoa khác trên đầu ta sao nó lại héo úa”. Vị ấy sắp từ bỏ cõi trời liền thét lên như thế. Chư Thiên cõi trời Ba Mười Ba nghe tiếng ông ta tất cả đều sầu lo đem đủ các loại hoa để tự trang nghiêm làm sạch sẽ râu tóc. Thiên Đế thích được trăm ngàn chúng trời vây quanh, Thiên hậu Xá-chi và Thiên nữ đứng quanh. Các trời Càn-thát-bà như Na-la-đạt-ly-chi-đa-già, Đại-bát-giá, Thi-khí-đôn-phù-lư

v.v... tấu các âm nhạc vi diệu của trời hướng đến vị Thiên tử sắp chết. Vị Thiên tướng ấy liền hiện ra năm tướng suy. Thấy vậy tất cả đều sinh lòng thương xót, đồng than: “Sao khổ vậy? Vô thường ác này không có lòng từ bi”.

Đế thích thấy Thiên tử sắp rời cõi trời, nói: “Tất cả pháp của chúng ta đều như vậy, chớ sinh lòng huyến ái, nên đoạn trừ tâm ấy. Nếu không đoạn trừ tâm ái thì sẽ đọa vào đường ác”. Các Thiên tử khác cũng vậy, tất cả đồng thanh nói: “Ngài nên làm việc thiện để sinh vào cõi người, nơi tất cả chúng sinh tu tạo nghiệp thiện”.

Vị Thiên tử sắp chết nghe lời khuyên bảo như vậy rồi, bèn nghĩ: “Nay ta quyết chắc sẽ đọa lạc”, liền chấp tay hướng về chúng Thiên tử nói: “Tất cả Thiên tử ở cõi trời Ba Mươi Ba xin hãy thương xót tôi, thời gian tôi đọa lạc đã đến”. Nói xong, vị Thiên tử ấy thở ra, nhìn thẳng, có hai hiện tướng xuất hiện là hố mắt như cánh hoa sen, các món trang sức đều biến mất. Các Thiên tử ấy thấy Thiên đồng tử sắp đọa lạc xa rời mọi trang sức của cõi trời liền dùng các loại hoa Man-la-bà-cư-thế, Xá-da-cư-dà-na-đại để tung rải trên thân của Thiên đồng tử, nhạc trời như đàn, trống, sáo đều trở lên đủ loại âm thanh. Thiên đồng tử thấy mọi người cúng dường (tiễn đưa) cho thân mình như vậy nên tuy bị đọa khỏi cõi trời nhưng tâm vẫn vui mừng, muốn sinh vào cõi Diêm-phù-đề, mắt rơi lệ, tiếng nói hệt hắng. Lúc đó các nghiệp tương ứng kéo đến, mạng sống kết thúc. Vị ấy chết rồi, gió Già-a-na thổi đến tử thi. Hương thơm ngào ngạt của làn gió ấy tỏa khắp, vị Thiên tử kia liền lìa xa cõi trời Ba Mươi Ba, nhưng thần thức mù tịt không biết chỗ nào, không có nơi chốn, không thể sinh ở chỗ nào khác hoặc nhớ nghĩ hoặc biết rõ. Thiên đồng tử này liền sinh xuống nhân gian, nhập vào thai làm cho mẹ hiện ra các tướng ca múa vui cười, thích dục lạc, luôn luôn vui vẻ, ưa những nơi rừng cây hoa quả, thích mặc các thứ y phục nhiều màu tươi đẹp, thường thích ăn uống. Dù đang mang thai mà mẹ vẫn không hề cảm thấy khó chịu, chẳng ưa tà dục, ưa thích hương thơm, trang điểm tràng hoa, lúc ngủ thì chiêm bao thấy cảnh tốt chẳng thấy sự điên đảo.

Này Đại tiên! Thiên tử cõi trời Ba Mươi Ba sinh xuống cõi

Diêm-phù-đề, lúc còn trong thai mẹ, có những hiện tượng như vậy.

Đại tiên nên biết! Trong thời gian mang thai ấy, người mẹ được khỏi tất cả những bệnh tật, cho đến sau khi sinh. Khi sinh ra, trẻ đồng tử thân thể ngay ngắn, chỉ tay rõ nét, tay chân mềm mại, răng đều và kín, thân thể mềm mại, lòng thích những công đức thiện thù thắng, tính thích đục lặc tốt, y phục thì thích loại mịn màng, lại thích chỗ chơi trong rừng, thân thể có hơi thơm đặc biệt, sang quý giàu có, đầy đủ vàng bạc châu báu, sinh vào nhà quý tộc, thường hành bố thí, trì giới. Còn người nào có lòng ham muốn nhiều thì sẽ sinh vào nhà nghèo cùng. Tâm nghĩ về bố thí, không đen không trắng, tay chân ngay ngắn, ai thấy cũng sinh lòng yêu kính, tánh thích bàn luận, tâm luôn hòa dịu, ít giận hờn, ưa gần vợ người, đối với vợ mình thì lại không yêu thích, đối với người thân, anh em, bà con, cũng chẳng thương luyến.

Đại tiên nên biết! Các vị Thiên tử nơi cõi trời Ba Mười Ba sinh xuống nhân gian vốn có tánh như vậy.

Đức Thế Tôn giảng nói kinh này xong, Đại tiên Tỳ-da-sa cùng tất cả chúng tiên đều vui mừng đồng tiếng khen ngợi: “Lành thay!”.

